

Evrenin Gözünü Bağlayan Aşk

– Dilaraaksoy · 23 Ocak 2026

Aşk, evrenin gözünü bağladı sevgilim. Kutsal aşk derinliğinde bitip tükenmelerden çıkıp, artık seni bende sessizce yaşatıyorum.

Bir arada olamayız. Bu kabulün canhıraş acısında, gecenin tekerrürüne son bir göz sağanağı yağıyor. Ben, her sevdayı çilekeş hayra yormam da; gönül adresinde seni kalbimde taşıyorum. Susarım.

Bir arada olamayız. Olmak eylemi, filimsi bir ferdi olur; ayrı yolların, sen orada mutluluk cambazı, ben burada sevda seyyahı olurum.

Seyyar, seyyaha tebelleş.

Julyen, bir günah adetiymi sandılar.

Roma, İmparatorluğunu aşk evimde kaybetti.

Tüm gücüyle sallanıyor yaşam. Depremin elzemliği deniyor; gönüllü takdirde.

Seni çok seviyorum.

Dört, beş olur; beş, altı derken, her yıla bin uzaklık hasret biriktiririm.

Sen, yeter ki mutlu ol.

Mutluluklar, açıktan bir tel örgü artık aramızda.

Biz birbirimize bu evrende varamayız.

O yol senin, bu yol da acıya hakim. Bak! De ile da bile ayrıldı.

Suda yaşamaz her balık.

Karada hiç nefes almaz balık.

Dilara AKSOY